

Marko Zakrajšek
Medetova ulica 1
4000 Kranj
041/810-090
marko@zakrajsek.org

Zakaj jaz? Zakaj pa ne!

Lahko bi začel pisati o tem, da sem že kot otrok strmel k temu, da bi bil svet lepši in boljši, pa če tudi je to svet podzemlja. Lahko pa napišem po resnici, da sem v jame začel hoditi zaradi sebe in nič zaradi drugega. Po končani osnovni šoli sem imel kar dolge počitnice. Razlog za to je bil, ker sem prinesel domov premalo »kolov« v spričevalu in oče ni imel razloga, da bi me zaposlil s traparijami in sem tako začel okušati svet podzemlja. Saj veste kakšni so začetki jamarstva – več si v temi, kot pa na soncu. In z menoj ni bilo čisto nič drugače. Kaj kmalu je »firbec« postal resen hobi, še prekmalu pa kar resna dejavnost. Ker sem se vedno nekako vrtel v krogu ljudi, ki pomagajo drugim, sem se tudi sam s tem okužil. Začelo se je s tečajem za bolničarja, po srednji šoli bi lahko predsedal med voznike reševalnega vozila, toda na vse zadnje sem pristal tam, kjer sem rad – v jamah in med jamarskimi reševalci.

Pred nekaj leti, sem se pa po ne vem točno kakšnem naključju, znašel v juhi Jamarske Zveze Slovenije. Prvo leto sem nastopal v vlogi namestnika vodja IS JZS, po volitvah pa prevzel vlogo vodje IS JZS in le to opravljam še danes. Zase lahko rečem, da sem delo opravljal dobro. Kar je bilo načrtano, je bilo tudi izpeljano. Saj vem da me ne, ampak če me vprašate na kaj sem najbolj ponosen, bi vam odgovoril; »Izvedba izpitov za inštruktorje jamarstva!« Seveda je pa bilo in tudi še vedno bo, obilo prostora za izboljšave. Žal sem tudi jaz, kot tudi moji predhodniki in kolegi v drugih službah JZS, moral delo znotraj JZS, usklajevati z delom, ki prinaša kruh na mizo in ostalimi osebnimi pritisklinami.

Tako, sedaj smo pa tukaj in pred vrati je novo obdobje znotraj JZS. Kandidiram iz dveh razlogov; prvi je ta, ker JZS mora imeti predsedstvo in predsedstvo je sestavljeno iz točno določenega št. kandidatov. Drugi pa, ker vem da lahko pomagam s svojim znanjem in izkušnjami tako predsedstvu, kot jamarstvu in jamarjem, kar je bit Jamarske Zveze Slovenije. Jaz JZS vidim kot zvezo, katera pomaga članicam, se pravi društvom, k njihovem razvoju, izobraževanju, na poti do uspehov in rezultatov. No, naj se popravim – jaz bi želel, da je zveza to, kar sem opisal v prejšnjem stavku. Zveza je samo povezava med samimi društvi, med društvi in državo ter ostalimi organi. Zveza lahko pomaga. Zveza mora pomagati! Včasih je tudi »Ne!«, z obrazložitvijo, pomoč. In te obrazložitve, informacije so ključ do uspeha zveze, da bo lahko zveza društev in ne zveza zvezi. Osebno se bom prizadeval za boljšo transparentnost in pretok informacij. In tudi ostale naloge, katere mi bodo dodeljene, bom opravljal v imenu članic JZS in ne posameznikov.

Osebno mislim, da je JZS na pravi poti, na dobrih tirnicah. Mogoče je trenutno zapeljala malo na rob, dol s cestišča na neurejeno bankino, toda rešitev – asfalt, ni daleč. Naj moje, upam da ne preveč, mukotrпно pisanje zaključim z besedami Martina Luther King ml.; »Če ne morete leteti, potem tecite. Če ne morete teči, potem hodite. Če ne morete hoditi, se plazite! Toda karkoli počnete, morate vztrajati naprej.« Ta mi je všeč, ker je nekako povezano z jamarstvom – vedno se plazimo, naprej k novim odkritjem!

Pa srečno po jamah,
Marko Zakrajšek

Kranj; 28.02.2014